

[Miljøministeren]

søen vedrører, er aktivt inddraget. Jeg kan også godt forstå, at man ikke ønsker at gå ind som fuldgældigt medlem lige nu, alene af den grund, at man jo vil have svært ved at leve op til kravene.

Men dér kan vi jo i hvert fald sige, at for DDR's vedkommende kan det godt gå hen og blive noget nemmere at få dem med med den nye udvikling, som vi ser. Og hvis Vesttyskland nu vil gå ind og lave en meget storstilet indsats i DDR, kan man jo også opfordre Vesttyskland til på dette område at hjælpe DDR, sådan at de kunne komme og være med i Nordsøkonferencen. Det kunne være noget konkret, som vi direkte fremhævede over for Vesttyskland, sådan at der ikke bare blev tale om et rent økonomisk opkøb, men også nogle forpligtelser af forskellig art.

I hvilket omfang diskuterer vi forpligtelserne, når det drejer sig om det økonomiske samarbejde? Jeg kan sige, at i de konferencer, jeg har deltaget i, diskuterer vi meget, hvad effekten af 1 krone investeret det ene sted er i forhold til 1 krone investeret det andet sted: det gamle slogan om, at 1 krone investeret i Polen kan være mere rigtigt end 1 krone investeret i Danmark. Vi får mere ud af det set med lokale danske miljømæssige briller. At vi får det globalt, det er uden videre sikkert, men vi kan også risikere at få det lokalt. Det er noget, vi diskuterer, og vi diskuterer naturligvis også, hvordan vi skal tilrettelægge arbejdet.

Men det er jo også derfor, jeg er kommet med den internationale strategi. Jeg ville gerne prøve her at fremlægge: Hvordan kunne vi egentlig tilrettelægge en strategi? Vi har ikke rigtig haft den store drøftelse af den, og det tager jeg egentlig som et udtryk for, at man er enig i den fremlagte strategi. Og den indebærer jo i hvert fald, at vi prøver på at lave en satsning fra dansk side i forhold til, hvad der i øvrigt foregår internationalt, og også prøver at påvirke internationalt i forhold til, både hvad der er bedst i en global sammenhæng, og hvad der er bedst i en mere national, lokal sammenhæng.

Det er den linie, som jeg også vil fortsætte med de andre lande, og det er under den hovedoverskrift, mine drøftelser med andre lande vil foregå.

Jeg synes, det var en spændende tankegang, hr. Duetoft var inde på med hensyn til, at man skulle gøre Nordsøområdet til sådan et ret stort

forsøgsområde – kan man vist sige det bliver – for industrien. Det er nogle vinkler, som jeg i hvert fald godt vil forsøge at arbejde videre med og også prøve at fremføre på selve konferencen, altså om vi kunne prøve at lave et særligt kraftcenter.

Et af problemerne her bliver jo så, at vi har nogle bundlande, men vi må så appellere til de mindre altruistiske sider af deres karakter og sige, at her kunne vi så lave en storstilet indsats, som måske til syvende og sidst også var til gavn for dem.

Jeg har været inde på spørgsmålet om kontrollen og overvågningen, og jeg er enig i, at vi har et problem i forbindelse med sanktionsmulighederne. Det har vi jo i forskellige sammenhænge i det internationale arbejde, og det er også derfor, jeg fremhæver den politiske pression som et godt instrument. Jeg tror, det er det mest virkningsfulde sanktionsinstrument, når det kommer til stykket. Det er i øvrigt også rimelig demokratisk i sit indhold, og det gør i virkeligheden heller ikke noget.

Til hr. Glønborg vil jeg blot sige tak for indlægget og lidt smilende sige, at jeg er glad for den fortsatte familiesaga, vi får fra Kristeligt Folkepartis side. Sidst vi var samlet til familieråd, som det hedder, var det støvsugerne, vi tog fat på, og nu var det spørgsmålet om, hvordan vi kunne henvende os til vores engelske søster. Jeg vil med spænding se frem til, hvordan det videre forløb vil være i vores fælles familiehistorie.

Gade (SF):

Jeg skal sige tak til alle de ordførere, som er sammen med SF i dag om denne motiverede dagsorden, og vil så føje nogle bemærkninger til den debat, vi har haft.

Det første, jeg vil hæfte mig ved, er det, som miljøministeren sagde om sammenhængen mellem politisk pression og muligheden for, at offentligheden får viden og indsigt og har mulighed for at reagere på de her spørgsmål. Det er vigtigt, og det er det vigtigste lige nu. Man kan sådan set sige – det er jeg på mange måder enig i – at denne forespørgsel er en del af den proces.

Der er heller ingen tvivl om, at en debat som den, vi har i dag, også er med til at skærpe den danske forhandlingslinje, fordi vi får drøftet igennem, vi får sat opmærksomheden på, hvor-